

Ýmza ve söyleşi günü

Onaylayan Site Yöneticisi
Sunday, 25 October 2009

Pancarköylü pair ve yazar, sevgili Yalçын Aydын Ayçiçek abimizin 31 Ekim ile 8 Kasым tarihleri arasыnda düzenlenecek olan 28. Ýstanbul Tüwap Kitap Fuarы'nda imza günleri ve "Piir Tadыnda Masallar" konulu söyleşisi olacaktır. Geçmiş yıllarda sitemizde y duyunular sonrasыnda bazı hembehilerimiz değerli pairimiz ile tanýbmýb ve sohbet etme fýrsatý bulmuþtu. Umarýz bu yıl da Tü gidecek arkadaşlarımız olacaktır.

YER:

Tüwap - Beylikdüzü - Ýstanbul - Demos Yayınları - 3 nolu Salon

TARÝH:

** Ýmza günleri: 2 - 4 ve 6 Kasым 2009

** 7 Kasым 2009 Cumartesi - Saat: 14.45 - 15.45 arasы "Piir Tadыnda Masallar" konulu söyleşi

KÝTAPLARI:

1- Hayyam Rubailer Külliyyatý - demos yayınları

2- Hayyam'ын Türkçe Yüzü - Can Yayınları ve....

3- Tümü BÝÝR ya da DÜZYAZI-BÝÝR olarak yazılmýb 10 adet MASAL KÝTABI

1 - Nasrettin Hoca; 2 - Kelođlan; 3 - Cevahir Dađý; 4 - Dede Korkut; 5 - Küçük Kara Balýk; 6 - Bir Þeftali Bin Þeftali; 7 - Kırmızı Kız; 8 - Pinokyo; 9 - Bremen Mýzýkacıları; 10 - Ayçiçek'ten Çocuk Piirleri

Not: Bu yazыnın devamыnda Yalçын Bey'in kitaplarından alýntýları okuyabilirsiniz.

BREMEN MIZIKACILARI

(Grimm Kardeşler)

Yaplandýkları için, sahipleri tarafından sokađa atılan bir epek, bir av köpeđi, bir horoz ve bir kedinin arkadaşlıđý ve bu dört kafalı Bremen'e giderken babыndan geçenler. Bu piir-masalý bakalým kim okur, kim dinler!

Ön ayakları cam kenarыnda

Býraktýlar en altta epeđi

Çýktý ve durdu onun sýrtыnda

Dört ayađýyla bak av köpeđi.

Av köpeđinin sýrtыna kedi

Çýktý üstüne sonra onun da
Üstüne horoz uçtu, tünedi
Dördü üst üste oldu sonunda.

Ve uygulandý karar o anda
Üst üste çýkan bu dört kafadar
Ayný parkýýý, ayný zamanda
Söyledi sesi çýktýđý kadar.

PÝNOKYO

(Carlo Collodi)

Pinokyo, bir masal; Pinokyo, tahta bir kukla. Umutla baþlýyor bu masal ve bitiyor mutlulukla.

Pinokyo yanlýp yaptýkça, herkes ona kýzýyor. Söylediđi her yalandan sonra Pinokyo'nun burnu uzuyor.

Bu tahta kuklanýn yüređi; öğrenince iyiyi, sevgiyi ve emeđi; Pinokyo dönüyor gerçek bir çocuđa, gerçek bir insana. Bakalým bu m anlatacak, ne öðretecek sana!

Pinokyo'nun burnu, söylediđi her yalandan sonra biraz daha uzuyordu. Peri, ona bir soru daha sordu. Pinokyo, Peri'nin her sorusuna söyleyecek bir yalan buluyordu. Pinokyo art arda yalanlar söyledi durdu. Peri ise onun durmadan uzayan burnuna bakýp bakýp gülüyordu.

Pinokyo;

-Neden bu kadar çok gülüyorsun? diye Peri'ye sordu.

-Her yalanýndan sonra; dedi Peri; burnunun biraz daha uzadýđýný biliyorum. Senin o kocaman ve komik burnuna gülüyorum!

KÜÇÜK KARA BALIK

(Samed Behrengi)

Gelin, kulak verin büyük masal ustasý Samed Behrengi'nin sesine. Bakýn ne diyor masalýnda, cesur bir Küçük Kara Balýk annesine:

“Annediđim; ben istemiyorum bugünden sonra boþ boþ dolaþmak. Artýk tek amacým var; içinde yapadýđýmız bu derenin ulaþmak! ” diyerek kesmiþ Küçük Kara Balýk annesinin sözünü. Devam etmiþ konuþmasýna ve uzaklara dikmiþ gözünü:

“Yanlýp anlama sakýn annediđim; bunlarý kimse öðretmedi bana. Günlerdir aklýmda olan þeyleri anlatýyorum sana. Diđer balýklarý günlerce gözledim. “Bir avuç suda yapamýmý tükettim! ” diyen yaplý balýklarý izledim. Bilmek, öğrenmek bu dere bir avuç su mudur? Dünya gerçekten bu kadar mı; yapam gerçekten bu mudur? ”

BÝR PEFTALÝ BÝN PEFTALÝ

(Samed Behrengi)

Usta yazar Samed Behrengi, bir masal anlatýyor küçük arkadaşýna. O masalda, iki çocuđun ektiđi bir peftali çekirdeđinin, ađaç kadar bakýn neler geliyor bađýna:

“Uyudum, önümdeki bahara ermek için. Uyudum, topraktan çýkyp yepermek için. Uyudum, Bahin Ali’ye ve Polat’a güzel peftaliler vermek için.

O kyp, uykumda gördüğüm düplerin hepsini unuttum. Yalnızca birini aklımda tuttum. O düpümde de kocaman bir ağaç olmuştur.

Bahin Ali ile Polat’ın ellerini duydum gövdemde. Meyve dolu dallarýmý sallıyorlardý tepemde. Bir dal, iki dal deđil; hepsini sırayla hem de. Köyün tüm yoksul çocuklarý da toplanmýştý çevremde. Ađzýndaki peftalisini bitiren her çocuk, yemek için yerde peftali bakýyordu. Peftali sularý, ađzlarýnýn kenarlarından dökülerek, yarý çýplak bedenlerinin her yeri-ne akýyordu. Hem doya peftali yiyordu her çocuk, hem de sanki tatlý öz suyumla kendini yýkýyordu.”

CEVAHÝR DAĐI

(Derleyen: Yalçýn Aydın Ayçiçek)

Ben, masalýn o çekici büyüsunü ve o güzel tadýný, Racia ninemin bana anlattýđý masalarda tattým. Ah keþke siz de bir kez dinleyebilseydiniz o yađlý, o sevimli ve o bilge kadýný! Ama üzölmeyin; ondan dinlediđim Cevahir Dađý adlý masalý, bu kitabým sizlere anlattým:

Pehzade, bir an önce sevgilisine kavuþmayý diliyordu. Bu yüzden de nereye gideceđini çok iyi biliyordu. Gidiyordu, gündüzünü ke geceye. Gidiyordu, onu Cevahir Dađý’na çýkaran çirkin suratlý adama rastladýđý o köye. Gidiyordu, tekrar o köydeki ayný kahve

Giderken aklına takılmýştý bir konu. Ya adam tanýrsa ikinci kez karþýsýnda görünce onu! Yolda, hep bu düþünceye kafasýný ta atýna ve giyim kuþamýna bir baktý. Adamlar ilk karþýlaþmasýnda týpký bir dilenci gibiydi; ama Pehzade, pimdi tam bir beyefendi çirkin suratlý adam, onu bu haliyle nerden tanýyacaktý? Bu soru günlerce kafasýnda doluptý. Çok uzun bir yolculuktan sonra yine ayný köye ulaþtý.

KELOĞLAN

Gelin, hep birlikte bakalým kimmip bu Kelođlan; masallarýný okumadan önce. Nedir, ne ip yapar ve neden Kelođlan demiþler bu gence? Bitmeyen bir masaldýr Kelođlan, büyük bir efsane ve kocaman bir söylene!

Ne yaþadýđý zaman bellidir, ne yaþadýđý yer; ne de bellidir yaþý. Ama onun, her masalda akýldýr, iyiliktir, güzelliiktir hep arkadaş

Hiçbir delikanlý ve hiç kimse geçemez bu tembel! gencin hýzýný. Her masalýn sonunda mutlaka o alýr Padipah’ýn kýzýný.

Anasý, her masalýn bađýnda Kelođlan’ý kovar; ona kýzar, bađýrýr. Ama o, her masalýn sonunda mutlaka zengin olur ve anasýný mutlaka yanýna çađýrýr.

Biraz çirkindir ve fazla yok gibidir aklý. Ama onun içinde çok büyük bir güzellik ve çok büyük bir akıl saklý.

Kelođlan, her masalda en zoru, en olmazý yapmayý dener. Ama sonunda hep baþarýr; geriye sađ ve kahraman olarak döner.

Býrak; sana da, bana da, ona da densin Kelođlan. Akýllý, çalýpkan, iyi ve yiđitsen; bence sensin Kelođlan!

KIRMIZI BAPLIKLI KIZ

(Charles Perrault)

Ormandaki Ninesi’ne yemek götüren Kırmızıyız Baplıklı Kız’ın ve ormandaki Hain Kurt’un masalını herkes
Bu masalı benden de dinleyin bir. İşte Kırmızıyız Baplıklı Kız’ın masalı; hem de tamamı piir:

Hain Kurt, Küçük Kız’ın ardından baktı

Yavaş yavaş ağızını suları aktı.

İçinden böyle dedi: “Karnım acıktı;

Bugünkü yemeğim de ortaya çıktı! ”

Küçük Kız yemek için tatlıydı, hoftu

Ve Kurt hemen Nine’nin evine koftu.

Hain Kurt’un çok daha fazladı hıztı

Kısa yoldan gitmiş ve geçmişti Kız’ı.

Minik Kız’ın adımı küçük, yavaptı

Kurt, Nine’nin evine önce ulaftı.

Kurt, kapıyı çaldı ve Nine uyandı;

Kapısını torunu çalıyor sandı.

DEDE KORKUT

Dedem Korkut, yüzlerce yıl önce anlatmış bu destanlarını; bana, sana, hepimize. Her destanında ne dersler, ne öğütler vermiş
İşte bu kitaptaki “Boğaç Han Destanı”ndan küçük bir bölüm size:

Oğlan da çok yamandı, boğa da yaman. Dövüptüler ikisi uzunca bir zaman. Boğa, geldi yine oğlanın karpısına. Oğlan yine day
yumruğunu boğanın alına. O sırada bir fikir geldi oğlanın aklına. ‘Bir dama direk vurursun, o direk damı ayakta tutar. E
neden boğaya direk olayım; yeter! ’ dedi ve yumruğunu boğanın alından hızla çekti. Boğa, öne geldi birden ve ön ayak
üzerine yere çöktü. Yığıldı meydanın ortasına, öylece kaldı. Oğlan çekti bıçağını ve hayvanın boğazına çaldı. O güçlü boğa

Bütün Oğuz Beyleri çok sevindiler. Hepsi toplandılar oğlanın baına;

“Dedem Korkut gelsin! ” dediler. “Bir ad koysun bu adsız, yiğit oğlana. Yiğidin adını babasına desin.
Dedem Korkut, babasından yiğit için beylik istesin.”

NASRETTİN HOCA

Bu kitapta, bizleri güldüren ve güldürürken de düpündüren Nasrettin Hoca'nın fıkraları var; hem de piir olarak. Bu fıkraları aþaðýda; iþte, bak!

YA BÝR TUTARSA

Nasrettin Hoca bir gün kýyya çökmüþ

Ve göle kaþýk kaþýk yoðurdu dökmüþ.

Toplanmýþlar baþýna, gelip durmuþlar;

Ne yapýyorsun Hoca'm? diye sormuþlar.

'Görüyorsunuz, maya çaldým ben göle!'

Bütün herkes katýlmýþ hep güle güle.

'Hoca'm yapma! Hiç bu göl tutar mı maya?'

Demiler ve almýþlar onu alaya.

Kavuk ve sakalýný hep sarsa sarsa;

Gülmüþ Hoca ve demiþ; 'Ya bir tutarsa!'

DÜPMESEM ÝNECEKTÝM

Hoca bir gün giderken, eþekten düpmüþ

Çocuklar çevresine hemen üpüpmüþ.

Gülenlere ne demiþ, dinle bak, dur da:

'Düpmesem inecektim, zaten ben burda!'